

Ipinanganak ng Espiritu

“Sinasabi ko sa iyo ang katotohanan, malibang ikaw ay ipanganak na muli, hindi mo makikita ang Kaharian ng Diyos.”

Juan 3:3

Ang ating titulo, “Isinilang sa Espiritu,” at ang pariralang “ipinanganak na muli,” na makikita sa ating pambungad na talata, ay matagal nang ginagamit ng mga Kristiyano upang ilarawan ang kasalukuyang kalagayan ng mga tumanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang personal na Tagapagligtas. Marami rin ang naniniwala na yaong mga panlabas na gumagawa ng pag-aangkin na ito ay ginagarantiyahan ng isang makalangit na gantimpala kapag sila ay namatay, na may maliit kung anumang posibilidad na mabigo, anuman ang kanilang pag-uugali sa buhay sa kasalukuyang panahon. Kung gaano man kahalaga ang gayong mga pag-aangkin, nakakagulat na kakaunti ang mga Kristiyano na nagsisikap na maunawaan ang anumang iba pang mga detalye tungkol sa kung ano ang ibig sabihin na “ipinanganak sa Espiritu,” o “ipinanganak na muli.”

Ang mga salita ng ating teksto ay itinuro ni Jesus kay Nicodemus, isang Pariseo na pumunta sa Panginoon sa gabi para sa layuning matuto pa tungkol sa kanya at sa kanyang mga turo. (Juan 3:1,2) Ang mga salita ni Jesus bilang tugon kay Nicodemo ay nagbibigay-pansin sa isang mahalagang bahagi ng plano ng Diyos, na naisasakatuparan ng Banal na Espiritu, o kapangyarihan, ng Diyos. Ang tampok na ito ng banal na kaayusan ay yaong mga mabubuhay at maghahari kasama ni Kristo sa kaharian ng kanyang Ama, na magpapala sa lahat ng pamilya sa lupa, ay dapat munang "ipanganak na muli" sa isang bagong buhay. Ginamit ni Jesus ang di-nakikitang kapangyarihan ng hangin bilang isang ilustrasyon ng isa sa mga katangian ng bagong buhay na iyon: "Gayundin ang bawat isa na ipinanganak ng Espiritu." taludtod 8

Hindi naunawaan ni Nicodemo kung ano ang ibig sabihin ni Jesus sa pagiging ipinanganak ng Espiritu. Siya ay nagtanong, "Paano maipapanganak ang isang tao kung siya ay matanda na? Maaari ba siyang pumasok sa ikalawang pagkakataon sa sinapupunan ng kanyang ina, at maipanganak?" (talata 4). Ipinaliwanag ni Jesus, "Ang ipinanganak ng laman ay laman; at ang ipinanganak ng Espiritu ay espiritu." (talata 6) Kaduda-duda kung

naunawaan ni Nicodemus ang paliwanag na ito. Gayunpaman, ipinahihiwatig nito ang katotohanan na ang kaisipan ng kapanganakan na may kaugnayan sa bagong buhay na tinatalakay ni Jesus ay ginagamit lamang sa isang simbolikong diwa. Ito ay hindi, gaya ng iminungkahi ni Nicodemo, isang kaso ng pagpasok muli sa sinapupunan ng isang ina upang literal na ipanganak sa pangalawang pagkakataon.

Dito, gaya ng kadalasang nangyayari sa Bibliya, ang isang pananalita ay ginagamit upang tulungan tayong maunawaan ang isang dakilang Katotohanan. Ang salitang ipinanganak, o kapanganakan, ay agad na nagbubunsod sa ating isipan ang ideya ng isang bagong buhay. Sinasabi ni Jesus na, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu, ang ilan ay makakaranas ng bagong kapanganakan, ibig sabihin ay makakamit nila ang isang bagong buhay. Ito ay magiging isang buhay na hindi katulad ng isa na “ipinanganak sa laman” na ang mga ipinanganak dito ay kapuwa hindi nakikita at makapangyarihan. Dahil ang mga ito ay ipinanganak sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, o kapangyarihan ng Diyos, sila ay nagiging espirituwal na mga anak ng Diyos. 1 Juan 3:2

Bagama't ang pagsilang ng Espiritu ay hindi kasama ang pangangailangan ng literal na pagpasok sa sinapupunan ng isang ina upang maipanganak na muli, ang metapora ay isinasagawa nang may malaking detalye ng iba't ibang mga manunulat ng Bagong Tipan, habang tinutukoy nila ang aspetong ito ng gawain ng Banal na Espiritu sa mga puso at buhay ng mga nakatalagang mananampalataya ng Panginoon. Sa kasamaang palad, ang ilang mga salin ng Bibliya, sa karamihan ng mga pagkakataon, ay nabigo na maipakita nang malinaw kung ano ang nasa isip ng mga manunulat. Ito ay humantong sa maling pananaw na ang isang tao ay maaaring ipanganak ng Espiritu habang nasa laman pa. Mula sa kamaliang ito ay lumabas ang pananalitang, "mga isinilang na Kristiyano."

Sa wikang Griyego na sinasalita noong panahon ng Bagong Tipan, mayroon lamang isang salita upang ilarawan ang parehong begettal at kapanganakan. Ang salitang iyon ay "gennao". Samakatuwid, kapag ginamit ni Jesus at ng mga apostol, kailangang matukoy ng isa ayon sa konteksto kung ang begettal o kapanganakan ay tinutukoy, o, sa ilang mga kaso, kung ang kumpletong proseso ng pagkakaroon ng isang bagong buhay ay sinadya.

Ito ang salitang Griyego na “gennao” na ginamit sa Mateo 1:1-16 kung saan ibinigay ang talaangkanan ni Jesus. “Isinilang ni Abraham si Isaac; at naging anak ni Isaac si Jacob; at naging anak ni Jacob si Judas at ang kanyang mga kapatid,” ang sabi sa talaan. Ang salitang "begat" ay ginamit sa account na ito ng tatlumpu't siyam na beses, at sa bawat pagkakataon ito ay wastong isinalin na begat. Malinaw na sa pagkakataong ito ang begat ay ang tamang pagsasalin. Napakakakaibang pakinggan, at totoong hindi totoo, na sabihing “isinilang ni Abraham si Isaac”! Itinuturo ng halimbawang ito sa banal na kasulatan ang katotohanan na sa likas na kaharian ng tao, ang lalaki ang nagbibigay ng anak, at ang babae ay nanganganak. Parehong kailangan para magsimula ang bagong buhay.

Sa isa pang halimbawa, ang salitang Griyego na "gennao" ay ginamit nang dalawang beses, at isinalin na parehong "ipinanganak" at "isinilang" sa parehong talata. Ang teksto ay mababasa, "Alam natin na ang sinumang ipinanganak ng Diyos ay hindi nagkakasala; ngunit ang ipinanganak ng Diyos ay nag-iingat sa kanyang sarili, at ang masama ay hindi humipo sa kanya." (1 Juan 5:18) Upang maging pare-pareho, dapat na ginamit ng mga tagapagsalin ang salitang “isinilang” sa dalawang pagkakataon.

Ang tanging maliwanag na dahilan sa hindi paggawa nito ay tila isang pagnanais na gawing hindi gaanong paulit-ulit ang parirala ng pagsasalin.

Ipinanganak Ngayon—Isinilang Sa Pagkabuhay na Mag-uli

Kung isasaalang-alang natin ang buong kahulugan ng metapora ng kapanganakan dapat nating tapusin na upang maipanganak ang isa ay dapat munang ipanganak. Sa madaling salita, kapag ang isang bagong buhay ay dadalhin sa pag-iral, dapat munang magkaroon ng begettal, pagkatapos ay isang panahon ng pagbubuntis kung saan ang embryo ay pinapakain at binuo, at sa gayon ay inihanda para sa pagsilang sa tamang panahon. Ganito ang dalawang-tiklop na gawain ng Banal na Espiritu na ipinakita sa atin sa Banal na Kasulatan. Nang sabihin ni Jesus kay Nicodemus, “Kailangan mong ipanganak na muli,” ang tinutukoy niya ay ang natapos na gawain ng Banal na Espiritu sa pagbibigay ng bago, at mas mataas, buhay sa pagkabuhay na mag-uli sa mga taong buong-buong mag-ukol ng kanilang sarili sa paggawa ng kalooban ng Diyos. Sa maikling aralin kay Nicodemus, hindi detalyado ni Jesus na ipakita na bago ipanganak ang sinuman sa Espiritu ay kailangan muna silang ipanganak ng Espiritu. Gayunpaman, sa ibang lugar

sa Bagong Tipan ang mga detalyeng ito ay malinaw na nakasaad.

Mababasa natin, “Sa sariling kalooban [ng Ama sa Langit] ay ipinanganak niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo ay maging isang uri ng mga unang bunga ng kanyang mga nilalang.” (Santiago 1:18) Ito ay isang mahalagang teksto, sapagkat hindi lamang nito ipinakikita na ang isang pagsilang ay nagaganap —hindi sa katawan —kundi sa puso at isipan ng isang Kristiyano, kundi na ito rin ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng kalooban ng Diyos “sa salita ng katotohanan.” Sa 1 Pedro 1:23, binibigyan tayo ng parehong impormasyon. Dito ay mababasa natin, “Isinilang na muli [“gennao”], hindi sa binhing nasisira, kundi sa walang kasiraan, sa pamamagitan ng salita ng Diyos, na nabubuhay at nananatili magpakailanman.” Dito, ang “gennao” ay dapat na mas wastong isalin na “isinilang.”

Gaano kaliwanag ang paglalahad nito ng kaisipan ng panganganak, dahil binanggit ni Pedro ang “binhi.” Sa natural na proseso ng procreation, ang begettal ang nagagawa ng binhi, hindi ang pagsilang. Kaya ang apostol dito ay tumutukoy sa pasimula, o pagsilang, ng bagong buhay, hindi sa pagtatapos

nito sa pagsilang. Ang binhi ng begettal, sabi niya, ay “ang salita ng Diyos.”

Natutunan natin na ang bawat salita ng Diyos sa Kasulatan ay kinasihan ng Espiritu. Ang mga propesiya sa Lumang Tipan ay isinulat ng mga banal na tao noong unang panahon habang sila ay “kinasihan ng Banal na Espiritu.” (2 Pedro 1:21) Ang lahat ng turo ni Jesus ay direktang resulta ng pag-iilaw ng kanyang isip at puso sa pamamagitan ng Banal na Espiritu. Totoo rin ito sa mga sulat ng apostoliko. Nang tinukoy ni Jesus ang pagdating ng Banal na Espiritu ay inilarawan niya ito bilang “Espiritu ng katotohanan.” (Juan 15:26; 16:13) Kung gayon, maliwanag na ang pagiging ipinanganak sa pamamagitan ng Salita ng Katotohanan ay nangangahulugan na ang isa ay ipinanganak sa pamamagitan ng Banal na Espiritu.

Ito ay isang mahalagang katotohanan, at ang malinaw na pag-unawa nito ay makakatulong upang maprotektahan tayo laban sa paniwala na tinatangkilik ng maraming Kristiyano na naniniwala na ang Banal na Espiritu ay direktang pumapasok sa buhay ng mga mananampalataya, nililinis sila mula sa lahat ng kasalanan, at ginagawang imposible na sila ay mahulog mula sa biyaya. Ang maling

pananaw na ito ang humahantong sa maling mungkahi, "Minsan sa biyaya, laging nasa biyaya."

Ibinigay sa atin nina Santiago at Pedro ang totoong kaisipan. Ito ay na sa pamamagitan ng Salita ng Katotohanan ang simula ng isang bagong buhay ay nagaganap sa isip at puso ng isang mananampalataya. Hindi ba ito nangangahulugan, kung gayon, na ang lahat ng nagbabasa ng Salita ng Diyos ay ipinanganak ng Banal na Espiritu? Hindi naman. Isaalang-alang pa natin ang metapora. Ang lahat ng mga kondisyon ay dapat na tama para sa pagtanggap ng binhi upang maganap ang begettal. Kaya ito ay sa kaso ng Espiritu begettal. Marami ang nagbabasa ng Salita ng Diyos na ang mga isip at puso ay hindi nakatanggap sa mga katotohanang nagbibigay-buhay nito; at bagama't maaari silang makatanggap ng ilang kaaliwan mula sa mga pahina nito, at ilang tagubilin upang makatulong sa paggabay sa kanila sa kanilang pang-araw-araw na gawain, hindi sila isinilang sa isang bagong buhay.

Buong Pagsuko

Ang ganap na pagsuko sa banal na kalooban at sa mga banal na udyok ng Salita ng Diyos ay ang kondisyong kailangan upang tunay na maging handa

sa pagtanggap ng kapangyarihang isinilang ng Banal na Espiritu sa pamamagitan ng Salita ng Katotohanan. Ang bahagi ng Diyos sa kahanga-hangang kaayusan na ito, kung saan ang iilan ay magtamo ng imortal na buhay sa banal na eroplano, ay ang pagbibigay ng kaniyang kinasihang-Espiritung Salita—ang binhi, gaya nga. Ang aspetong ito ng plano ng Diyos ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang mga pag-iisip sa mga kaisipan ng mananampalataya. Kahit na may walang limitasyong kapangyarihan sa kanyang utos, hindi sasalakayin ng Lumikha ang isip ng iba, at sisimulan ang pag-unlad ng isang bagong pag-iisip, nang walang kusang pagtanggap ng kasangkot.

Makikita rito ang isa sa pinakamagagandang katangian ng ating Ama sa Langit. Nang kumilos ang Espiritu ng Diyos sa ibabaw ng tubig na may kaugnayan sa orihinal na paglikha at paghahanda ng lupa para sa tahanan ng tao, ito ay isang di-makatwirang paggamit ng kanyang kapangyarihan, ngunit hindi ganoon sa pagiging anak ng mga mabubuhay at maghahari kasama ni Kristo. Ginamit niya ang kanyang kapangyarihan upang punan ang kanyang Salita ng kanyang mga kaisipan na nagpapahayag ng kanyang kalooban hinggil sa mga ito, at tinitiyak sa kanila na ang lahat ng

kinakailangang gabay at tulong ay ibibigay sa kanila upang malaman, at magawa, ang kanyang kalooban. Pagkatapos ay naghintay siya para sa indibidwal, na dinala ng kanyang probidensya sa kanyang Salita, na kusang-loob na magpasiya kung sila ay magbibigay o hindi nang buo at ganap sa kanyang kalooban gaya ng ipinahayag ito ng Banal na Espiritu sa pamamagitan ng kanyang Salita.

Sa kaniyang mahalagang Salita, ipinatala ng Diyos ang maraming magagandang pangako ng “kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan.” (Roma 2:7) Isiniwalat niya na sa pamamagitan ng “napakadakila at mahalagang mga pangakong ito,” maaari tayong maging “kabahagi ng banal na kalikasan.” (2 Pedro 1:4) Ang Banal na Espiritu ay nagbigay-inspirasyon kay Jesus na sabihin, “Ako'y paroroon upang ipaghanda kayo ng isang dako. ... Ako ay muling paririto, at kayo'y tatanggapin sa aking sarili, upang kung saan ako naroroon, ay naroroon din kayo.” Juan 14:2,3

Habang pinag-aaralan natin ang Salita ng Diyos, napapansin natin ang mga pangakong ito, at natatanto natin kung gaano kaganda ang mga ito. Nagagalak din tayo sa maluwalhating paglalaan na ginawa ng Diyos para sa sanlibutan ng

sangkatauhan, na inilarawan ni Pedro bilang “pagsasauli,” o pagsasauli sa buhay sa lupa. Natutuwa kami sa pagkaunawa na ang lahat ng banal na propeta ng Diyos mula nang magsimula ang mundo ay inihula ang “mga panahon ng pagsasauli ng lahat ng bagay,” at inaasahan namin ang katuparan ng mga pangakong ito sa lupa. Gawa 3:20,21

Upang makamit, gayunpaman, ang makalangit na mga pangako ng Bibliya, ay nangangailangan ng pagsuko at sakripisyo. Ang daan patungo sa espirituwal na kapanganakan sa langit ay isang “makitid,” mahirap. (Mateo 7:14) Sinabi ni Jesus, “Kung ang sinuman ay gustong sumunod sa akin [maging alagad ko], itakwil niya ang kanyang sarili, at pasanin ang kanyang krus, at sumunod sa akin.” (Mateo 16:24) Naaalala rin natin ang payo ni Pablo na iharap ang ating mga katawan bilang isang “buhay na hain.” (Roma 12:1) Ang mga kalagayang ito ng makalangit na pagtawag ay tila mahirap sa una, ngunit ang mga pangakong kalakip nito, kung tayo ay tapat, ay mabubuhay at maghahari kasama ni Kristo at kasama niya upang pagpalain ang lahat ng pamilya sa lupa. Apocalipsis 20:4,6; Genesis 12:3; 22:18; Galacia 3:8

Sa mga naghahangad na maging bahagi ng banal na pamilya ng Diyos sa langit, at pagpalain ang nalalabi sa sangkatauhan sa kanyang darating na kaharian, ang dakilang plano ng Diyos na inihayag sa kanyang Salita ay patuloy na nagpapataas ng kanilang pagpapahalaga sa banal na Arkitekto nito. Ang kanyang pagmamahal sa pagbibigay ng kanyang Anak na maging Manunubos at Tagapagligtas ng buong mundo ay humihiling mula sa mga ito ng patuloy na pag-ibig para sa kanya. (Juan 3:16, 17) Ang pag-ibig ni Kristo, sa pagdurusa at pagkamatay alang-alang sa sangkatauhan, ay lumalalim nang palalim sa kanilang mga puso. Kung masusumpungan natin ang gayong marangal na kaisipan sa ating mga puso, at gagamitin natin ito, masasabi natin, tulad ng ginawa ni Pablo, na “hindi na tayo dapat mabuhay para sa [ating sarili]” kundi kay Jesus, at sa mapagmahal na Ama sa Langit na nagpadala sa kanya upang maging Tagapagligtas ng mundo. 2 Corinto 5:14,15

Palibhasa’y sinunod ang paanyaya ng Diyos na isuko ang ating sarili sa kaniya, upang patnubayan ng kaniyang kinasihang-Espiritung Salita, alam natin na ang mga pangako ng Kasulatan sa mga nakakatugon sa kalagayang ito ay kumakapit sa atin. Yaong nagbibigay-inspirasyong mga pangako ng

isang makalangit na tahanan at ng banal na kalikasan, sa halip na maging tulad ng dati, isang bagay na hiwalay sa atin, na tinitingnan lamang bilang isang kawili-wiling bahagi ng plano ng Diyos, ngayon ay nagiging isang nagbibigay-buhay na impluwensya sa ating buhay. Sa pamamagitan ng pagsuko sa Diyos, ang binhi ay nagsisimula kaagad upang makabuo ng pag-asa ng isang bagong buhay. Tayo ay isinilang ng Diyos sa pamamagitan ng “salita ng katotohanan.” Santiago 1:18

Himala Ng Bagong Buhay

Kung paanong ang Diyos lamang ang makakagawa ng isang puno, gayundin ang lahat ng buhay ay isang himala na hindi ito mauunawaan ng ating may hangganang pag-iisip. Nasaksihan natin ang himala ng isang bagong silang na sanggol at katutubo nating napagtanto na hindi talaga ang mga magulang ang nagbigay buhay sa batang iyon. Sinunod lang nila ang mga kundisyon na dinisenyo ng Diyos libu-libong taon na ang nakalilipas kung saan ang lupa ay mapupuno sa dakong huli ng kaniyang mga taong nilalang. (Genesis 1:28). Sa mas mataas na antas, ito ay totoo din na may paggalang sa mga ipinanganak ng Diyos sa pamamagitan ng salita ng Katotohanan. Ito ay kabilang sa pinakadakilang mga

himala ng Diyos, kung saan ito ay ating pinagpalang pribilehiyo na makipagtulungan.

Ang ilang mga himala ay nagagawa halos kaagad, ang iba sa loob ng mahabang panahon. Nang tawagin ni Jesus ang patay na kapatid nina Marta at Maria, “Lazarus, lumabas ka,” at ang namatay ay “lumabas,” ito ay isang himala na ginawa sa maikling panahon. (Juan 11:43, 44) Gayunman, ang himala ng Paglalang na ipinakita sa buong uniberso, ay nagsasangkot ng mahabang panahon para matupad. Ang himala ng Espiritu-begetting at pagsilang ay lumaganap din sa mahabang panahon.

Isipin ang oras na ginugol sa paghahanda ng binhi ng begettal—iyon ay, ang Salita ng Diyos. Ang Espiritu ng Diyos ay mahimalang gumabay sa pagsulat ng Bibliya. Libu-libong taon ang nasangkot sa pagtatala ng mga kaisipan ng Diyos sa paraang makapasok ang mga ito sa isip at puso ng tao, pagninilay-nilay at tanggapin o tanggihan sa pagpipilian ng mambabasa. Maaaring direktang punuin ng Diyos ang isip ng isang tao ng kanyang mga iniisip, ngunit paano malalaman ng sinuman na sila ay nagmula sa Diyos? Bukod dito, kung gaano nakakadisconcert ito para sa isang tao na matuklasan na ang kanyang isip ay napupuno ng

mga sapilitang ideya bilang isang robot. Napakatalino ng mga paraan ng Diyos! Ang kapangyarihan ng Diyos na gumagawa ng himala ay kumikilos sa paghubog ng mga kalagayan ng buhay ng isang tao bilang paghahanda sa pagpasok sa isip ng binhi ng begettal, ngunit ang bawat isa ay dapat tanggapin at kumilos ayon sa mga bagay na ito nang kusang-loob.

Kapag napagtanto lamang natin na kailangan natin ng tulong ng Diyos, malamang na seryosong isaalang-alang natin ang Salita ng Diyos. Ang ating Ama sa Langit, sa kanyang walang hanggang karunungan at sa lambing ng kanyang pag-ibig, ay talagang alam ang uri ng mga karanasan na pinakamabisang makaaantig sa puso ng mga taong nais niyang tawagan, upang ang tinawag ay makinig sa kanyang Salita. Ang gawaing ito ng paghahanda para sa pag-anak ng Espiritu ay mahimalang, tulad ng paghahanda ng binhi ng pagkapanganak ay sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos. Ang bawat aspeto ng bahagi ng Diyos sa tampok na ito ng kanyang plano ay, at ito ay, himala, kung paanong ang pagsilang ng bawat bagong silang na bata ay bumubuo ng isang himala.

Sa kaso ng mga ginawang tumanggap sa pamamagitan ng mga kalagayan ng buhay na

pinawalang-bisa ng Diyos para sa layuning ito at, na pinag-aralan ang kaniyang Salita at kusang-loob na isinuko ang kanilang buhay sa banal na kalooban gaya ng ipinahayag dito, ang pagkakaroon ng Espiritu ay isang katiyakan. Ang lahat ng pinakikitunguhan ng Diyos sa gayon ay maaaring angkinin ang mga pangako ng kaluwalhatian, karangalan, at kawalang-kamatayan, sa tiyak na kaalaman na kung magpapatuloy silang tapat sa Panginoon, tatanggap sila ng “putong ng buhay.” Apocalipsis 2:10

Alinsunod sa pigura ng panganganak at pagsilang, inihahayag ng Kasulatan na habang ang embryo ay bubuo ng bagong buhay, ito rin ay naisasakatuparan ng Espiritu ng Diyos sa pamamagitan ng kanyang Salita. Ang ating mga bagong espirituwal na isipan ay kumakain sa mga pangako ng Diyos. Ang espirituwal na paglago, kung nakalulugod sa Diyos, ay dapat na naaayon sa banal na larawan. Kaya ang Espiritu ng Diyos ay nagtataguyod ng paglago ng Kristiyanong bunga ng kapayapaan, kagalakan, mahabang pagtitiis, at pag-ibig. (Galacia 5:22,23; 2 Pedro 1:5-7) Ibinigay sa atin ni Pablo ang magandang paglalarawan sa gawaing ito ng Banal na Espiritu, na sinasabi, “Magbago kayo sa espiritu ng inyong pag-iisip; ... magsuot ng bagong

pagkatao, na sa wangis ng Diyos ay nilalang sa katuwiran at kabanalan ng katotohanan." Efeso 4:23,24

Kapag ang bagong buhay ay nabuo hanggang sa punto kung saan ito ay handa na para sa pagsilang, ang ating nasisira na mga katawan ay napupunta sa kamatayan, at ang pagsilang ng bagong buhay ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng pagkabuhay-muli. (1 Corinto 15:53, 54) Dito higit na ginagamit ang Espiritu, o kapangyarihan, ng Diyos. Binanggit ni Pablo ang makapangyarihang kapangyarihang ito na ginamit upang buhayin si Jesus mula sa mga patay o, upang gamitin ang simbolo na ating tinatalakay, upang maisakatuparan ang kanyang kapanganakan sa Espiritu. Binanggit niya ang tungkol sa "hindi kapani-paniwalang kadakilaan ng kapangyarihan ng Diyos para sa atin na naniniwala sa kanya. Ito ang parehong makapangyarihang kapangyarihan na bumuhay kay Kristo mula sa mga patay at iniluklok siya sa lugar ng karangalan sa kanan ng Diyos sa makalangit na mga kaharian." Efeso 1:19,20

Sa pakikipag-usap kay Nicodemus, ginamit ni Jesus ang hangin upang tumulong na ilarawan ang ilan sa mga katangian ng mga ipinanganak ng Espiritu sa muling pagkabuhay. (Juan 3:8) Ang hangin ay kapuwa hindi nakikita at malakas. Magiging gayon

din ang lahat ng mga, na una sa lahat ay ipinanganak ng Espiritu sa pamamagitan ng Salita ng Katotohanan, at na, sa pamamagitan ng pagkain sa Salita, ay patuloy na umuunlad hanggang sa sila ay maging handa na maging “mga kabahagi sa mana ng mga banal.” (Colosas 1:12) Itataas sila ng kapangyarihan ng Diyos tungo sa makalangit na buhay. Bibigyan sila ng mga katawang selestiyal, o makalangit na mga katawan—hindi nasisira at walang kamatayan. 1 Corinto 15:40-44,53-58

Hindi lahat ng lahi ng Adan na tutubusin sa pamamagitan ng dugo ni Kristo ay ipanganganak muli bilang mga makalangit na nilalang. Hindi sinabi ni Jesus kay Nicodemus na kailangan ang ipanganak na muli upang mabuhay muli. Ang sinabi niya ay kailangang ipanganak muli ang isang tao upang makita ang kaharian ng Diyos, na nasa langit. (Juan 3:3; Mateo 4:17) Kung gayon, ang tinutukoy ay yaong mga makakasama ni Jesus bilang makalangit na mga tagapamahala sa matagal nang ipinangakong kaharian ng kaniyang Ama. Sa anumang kaharian, o pamahalaan, mayroong mga pinuno at nasasakupan. Si Jesus at ang kanyang mga tunay na alagad sa kasalukuyang panahon ay magiging mga pinuno sa kaharian ng Diyos. Ang mga ito ay isisilang muli. Si Jesus ang unang

nakaranas ng malaking pagbabagong ito ng buhay mula sa tao tungo sa espiritu. Ang kanyang mga alagad, ang kanyang tunay na simbahan, ay nakaranas ng bagong kapanganakan sa "unang pagkabuhay na mag-uli" sa katapusan ng kapanahunan. (Apocalipsis 20:5, 6) Pagkatapos, ang mga pangako ng Diyos sa pagsasauli ng buhay, na ibinalik ang buhay ng tao, ay dadaloy mula sa langit patungo sa lahat ng pamilya sa lupa. Juan 3:14-17; Apocalipsis 21:2-5